

Labā ziņa

Ietve ir iztīrīta!

Acīgākie lasītāji informē, ka pēc sestdienas laikrakstā "Vadugums" publicētās fotoreportāžas krietni labāka situācija kļuvusi Balvu ietvēs un ielās. "Vislielākais prieks par iztīrīto ietvi iepretim vecajai tipogrāfijai. Tagad skolēniem un pilsētniekiem vairs nav jābrien pa sniegotu taciņu. Pacieļojieties arī citās mūsu puses pašvaldībās," mudina balvenieši.

Slikta ziņa

Mirstība joprojām augsta

Katru gadu 4.februārī visā pasaulē atzīmē Pasaules Pretvēža dienu, kuras mērķis ir paaugstināt iedzīvotāju izpratni un zināšanas par onkoloģiskām saslimšanām, veicināt onkoloģisko slimību profilaksi, laicīgu atklāšanu un ārstēšanas uzsākšanu. Latvijā, tāpat kā citur pasaulē, saslimstība un mirstība no ļaundabīgiem audzējiem ir augsta. Izsmelto informāciju par vēža profilakses programmu un izmeklējumu veikšanas iespējām var uzzināt, zvanot uz Veselības norēķinu centra informatīvo bezmaksas tālruni 80001234.

Interesanta ziņa

Sacentīties kaimiņzemju makšķernieki

6. februārī Alūksnes novada Vecclaienes pagasta Ilgāja ezerā notiks zemledeus makšķerēšanas sacensības "Ilgāja zivtiņa". Sacensību mērķis ir veicināt Latvijas - Igaunijas pierobežā dzīvojošo cilvēku sadarbību, popularizēt zemledeus makšķerēšanu kā veselīgu un aktīvu sporta veidu, tikties ar domubiedriem no abām valstīm, noteikt labākos zemledeus makšķerniekus. Sacensības notiks individuālā konkurencē.

Nepalaid garām

Slēpotājus gaida Balkani

6. februārī Viļakas novada Šķilbēnu pagasta Balkanos notiks tautas slēpojums "Balkanu apļi", kurā drikstēs piedalīties sportisti no 10 līdz pat 70 gadiem. Distanču garumi būs atkarīgi no vecuma grupām -būs jāslēpo no 2 līdz 15 kilometriem. Piesakoties savlaikus, slēpes varēs iznomāt arī citi interesenti un līdzjutēji.

Nākamajā vadugunī

● Klipu, klapu stelles kludz
Auz pašas un māca bērniem

● Drukā bukletus un kartes
Gatavojas izstādei Balttour 2011

Foto - A.Kirsanovs

Dzied Katrīna Jēkabsone no Tilžas. Žūrija jaunietais sniegumu pelnīti novērtēja ar 1.pakāpi. Katrīnas dziedājums nespēja atstāt vienaldzīgu nevienu klausītāju. Dziesmas "Speechless" izjustais izpildījums aizkustināja gan skatītājus, gan žūrijas komisiju. Katrīna neslēpj, ka mūzika nav tikai hobijs, tā ir viņas dzīve. "Tā iepriecina, dziedē sāpes un izklidina skumjas," saka jaunietais.

Talantu netrūkst

Piektdienas pēcpusdienā, spītējot sniega kupenām un negantajam gripas virusam, Balvu Kultūras un atpūtas centrā rādīt savus talantus ieradās Balvu novada bērni un jaunieši. Konkursa "Mūsu talanti 2011" dalībnieku skaits šoreiz tuvojās pus simtam - bērni ne vien dziedāja un dejoja, bet demonstrēja arī virkni citu neparastu talantu.

Jau krietnu laiku pirms konkursa sākuma skatītāju rindas pildīja paši dalībnieki, viņu skolotāji, vecāki un daudzie līdzjutēji. Pirms koncerta zālē valdīja nervoza atmosfēra, jo dalībnieku sniegumu gatavojās vērtēt stingra žūrija: Jamie Style studijas deju grupas "Mafia" vadītāja, horeogrāfe Valērija Olekša no Gulbenes, Balvu novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes kultūras nozares vadītāja Zane Kravale, mūzikas pedagoģe, ansambļu "Pogas" un "Podziņas" vadītāja no Viļakas Elita Logina, mūzikas pedagoģe, vairāku ansambļu vadītāja Gunta Ripa, Gulbenes tērpu teātra studijas "Varavīksne" vadītāja Inese Buliņa un šīs studijas defilē speciāliste

Tatjana Ļistopada.

Īpašu satraukumu jūta dalībnieki, kuri uz konkursa skatuves iepriekš nebija kāpuši. Kaut gan ar dziesmu aizrāvusies no mazotnes, pirmo reizi konkursa žūrijas priekšā stājās balveniete Agnese Laicāne. Pirms konkursa jaunietais neslēpa uztraukumu: "Uz īpaši labiem rezultātiem neceru, jo konkurence ir ļoti liela, arī balss šodien mazliet aizsmakusi." Par spīti aizsmakumam, par savu sniegumu meitene saņēma 3.pakāpes vērtējumu.

Pirmo reizi konkursā "Mūsu talanti" piedalījās arī Balvu Amatniecības vidusskolas deju grupas "Leo" dejotāja Amanda Reinfelde. Jaunietais pastāstīja, ka tieši iepriekšējā gada konkurss "Mūsu talanti" iedvesmoja viņu pieteikties dalībai kolektīvā: "Ļoti iepatikās grupas deju stils," teica jaunietais un atzina, ka šī nav pirmā viņas dejošanas pieredze: "Agrāk mācījos hip-hopu pie skolotājas Ditas Nīperes. Dejoju arī tautiskās dejās." Amanda pastāstīja, ka grupas "Leo" dejotājas konkursam gatavojušās ļoti citīgi: "Mēģinājumi notika divas reizes nedēļā, bet pirms koncertiem pat vēl biežāk!"

Turpinājums 6.lpp.

Apspriež "Vientuļu" nākotni.

13. lpp.

Balvu Novada muzejā skatāmas mākslinieču O. Rečes un E. Teilānes darbu izstādes.

9. lpp.

Vārds žurnālistam

Svētdien pusdienlaikā, braucot uz Bērzpili, iekļuvi tādā sniegpuetņū vērpētē, ka nobremzēju pēkšņi un strauji. Ne tikai ceļš - pazuda pat debesis aiz loga. Līdzīgu sajūtu var piedzīvot, slēpojot un ar seju iegāzoties kupenā. Taču tas vēl nebija nekas. Tālākajā ceļā manai vieglajai mašīnītei vairākkārt nācās pabraukt atpakaļgaitā, un tad - aiziet! Gluži kā vasarā Ilganču smilšu karjerās! It kā jau nedrīkstētu - kā nekā lielais valsts nozīmes ceļš no Balviem uz Rēzekni. Saprotu, ka arī tūrīt ik pa stundai nav lielas jēgas. Un tomēr kādā ceļa posmā maniju greideri, kurš pabrauca garām... ar paceltu lāpstu. Nieks arī tas, jo man pašai mašīnā sava lāpsta, tiesa - zemei, ne sniegam domāta. Bet kritiskā brīdī iztikt var. Pirms tam, braucot ceļa posmā no Viļakas uz Medņevu, nožēloju, ka līdzī nav smilšu maisiņa - ai, kā noderētu! Te viens, te otrs cilvēks zina stāstīt kārtējo negadījumu uz ceļiem. Neviljus ienāk prātā doma - varbūt pietiks vainot tikai autobraucējus, jo ne jau visiem sliktas riepas (nez kā braucām padomju gados, kad "Goodyear" vai "Dunlop" ziemas riepas vēl nezinājām) vai nepareizi izvēlēts ātrums. Varbūt kādreiz visiem saņemties un iesūdzēt tiesā tos, kuri nekaisa vai netīra ceļus - valsti?

Z.Logina

Apbrīnojamais skaistums

Mākslinieki Edīte un Nikolajs Gorkini cilvēku acīs ar savām fotoizstādēm apbūruši ne reizi vien. Ikvienā viņu fotogrāfijā slēpjas kāda klusa doma, kuru saprast un uzvert spēj katrs individuāli. Vērojot fotogrāfiju, kāds tajā saskatīs tikai kalnu ar apsarmojušiem ziemas kokiem, bet citam tā liksies visa baltā pasaule.

No janvāra sākuma līdz februāra beigām Kubulu pagasta kultūras namā apskatāma abu mākslinieku kopīgi radītā foto izstāde "Daba tuvplānā". Edīte un Nikolajs saka: "Mūsu zeme ir ļoti skaista! Diemžēl dzīves steigā ne vienmēr ir laiks apstāties, papriecāties un paklanīties katrai zemes radībai."

Kubulu pagasta kultūras nama vadītāja Maija Laicāne stāsta, ka kultūras nama remonta laikā izveidoja speciālu sienu, kas paredzēta foto izstādēm. M.Laicāne atzīst, ka bieži vien gadās kādu izstādi izlikt tieši pirms liela un nozīmīga pasākuma. Tas ir kā lielisks noformējuma papildinājums.

Edītes un Nikolaja Gorkinu izstādi nāk aplūkot dažāda vecuma cilvēki. Fotogrāfijās redzētais, neatkarīgi no cilvēku vecuma, rada izbrīnu un diskusijas. Kultūras nama vadītāja zināja stāstīt, ka pārsvarā visi uzskatīja un uzmanīgi aplūko mākslinieku darbus. Lielākoties cilvēki izstādes aplūkot dodas, ja piesaista to tēma vai autors. Acīmredzot par Gorkinu izstādēm ir dzirdēts. "Šie darbi nevienu neatstāj vienaldzīgu!" piebilst M. Laicāne.

Pats mākslinieks Nikolajs Gorkins

Foto - no personīgā arhīva

Mākslinieki Edīte un Nikolajs Gorkini. Viņu kopīgi radītie darbi spēj piesaistīt cilvēku skatienus, jo katra fotogrāfija stāsta kādu stāstu.

atklāj, ka fotogrāfē jau kopš desmit gadu vecuma. Tajos laikos bija pieejams pēckara vācu fotoaparāts. Arī šobrīd Nikolajs sevi sauc par amatieri, lai gan izstādes darbi stāsta ko citu. "Idejas par tēmām, ko iemūžināt, rodas spontāni. Fotogrāfējot ikdienu, cenšamies atrast neparasto un skaisto. Mums pašiem ir prieks par to, ko darām. Šo prieku dāvinām arī jums. Skatieties, priecājieties un smaidiet!" šādi mākslinieki uzrunā savas izstādes "Daba tuvplānā" vērotājus.

Martā būs vērojama Nikolaja Gorkina izstāde, kurā fotogrāfijās attēloti tikai putni. Šī izstāde būs apvienota ar lektora izglītojošo stāstījumu par putniem, paralēli rādot fotogrāfijas. Mākslinieks atklāja, ka, fotogrāfējot putnus, jābūt

ļoti pacietīgam - jāizgatavo, piemēram, barotavas, uz kurām putni lido, tad jāpaslēpjas un jāgaida. Vienkārši aizejot uz mežu, nav iespējams atrast un iemūžināt putnus tuvplānā, ir jārada tādi apstākļi, kas lidotājus pievilinās pie fotogrāfa. Šādi N. Gorkinam gadījies gaidīt pat divas vai trīs dienas. Piemēram, strādājot ar cilvēkiem, viņus nedrīkst vienkārši nolikt sev priekšā un nofotografēt, jo tad bildei trūkst viegluma. Ir jānogaida, līdz cilvēks kļūst atbrīvots un nekoncentrējas objektīvam, jābūt ļoti pacietīgam, lai atrastu īsto brīdi un ideālo kadru. Paša mākslinieka pieredzē gadījies visu dienu braukāt apkārt, fotografēt, bet beigās secināt, ka no visa dienas darba derīgi bijuši tikai divi kadri.

K.Pipcāne

Latvijā

Zvans par spridzekli Saeimas ēkā. Pirmdienas vakarā policija saņēma zvanu, kurā viņus informēja, ka Saeimas ēkā ievietots spridzeklis. Rīgas reģiona pārvaldes priekšnieks Ints Ķuzis pavēstīja, ka zvanītājs tika identificēts, un informācija par draudiem neapstiprinājās. Atklājās, ka vainīgā persona bija liepājnieks. "Zvanītājs, iespējams, nav bijis adekvāts. Iespējams, kaut kādu atkarību rezultātā vai psihiskas slimības rezultātā viņš zvanīja un maldināja glābšanas dienestus," sacīja Ķuzis.

Miris Mārtiņš Freimanis. Latvijā populārā mūziķa dzīve aprāvās 33 gadu vecumā 27. janvārī. Atvadišanās no pāragri mūžībā aizgājušā komponista, aktiera, dzejnieka un grupas "Tumsa" radītāja Mārtiņa Freimaņa notiks rīt, 3.februārī, "Rīgas krematorijā".

KNAB aizturējis Vaškeviču par kukuļdošanu. Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) naktī uz otrdienu aizturējis Finanšu ministrijas Nodokļu un muitas administrēšanas politikas departamenta direktora vietnieku Vladimīru Vaškeviču par kukuļdošanu lielā apmērā - vairāk nekā 50 000 eiro (36 000 latu). Kukulis dots Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonai, lai tā pienācīgi neveiktu amata pienākumus kontrabandas apkarošanā, nodokļu nomaksas kontrolē un nekonstatētu pārkāpumus attiecībā pret konkrētām personām.

Miris matemātikas profesors Jānis Mencis. Pirmdienas vakarā 97 gadu vecumā slimnīcā Liepājā mira Liepājas Pedagoģijas akadēmijas ilggadējais pasniedzējs, pedagoģijas doktors profesors, matemātikas mācību grāmatu autors Jānis Mencis. Ar viņu saistīts vesels laikmets Latvijas matemātikas pedagoģijā - viņš ir daudzu mācību grāmatu autors, ilgus gadus bijis vadošais valsts matemātikas mācīšanas metodiķis.

No gripas nomiruši jau desmit cilvēki. Šajā gripas sezonā reģistrēti desmit nāves gadījumi pacientiem, kuriem laboratoriski bijusi apstiprināta gripas diagnoze, bet gripas izplatība un intensitāte turpina pieaugt. No desmit mirušajiem septiņi ir pieaugušie, trīs bērni. Lielākoties visiem ir bijušas hroniskas vai blakus saslimšanas. Latvijas Infektoloģijas centrs atgādina, ja ir parādījušās slimības pazīmes - kaulu laušana, sauss klepus, paaugstināta temperatūra, galvassāpes - ir jāsazinās ar savu ģimenes ārstu.

Aicina būt labestīgiem

27. janvārī Balvu Valsts ģimnāzijā notika Labestības dienas pasākums. Tā mērķis bija skolēnu draudzības, labvēlības un sirds siltuma veicināšana gan pret skolas biedriem, gan skolotājiem.

Labestības dienas pasākums skolā tika rīkots brīvprātīgās kustības "Draudzīga skola" ietvaros, kurā Balvu Valsts ģimnāzija iesaistījās jau oktobrī. Kustības misija ir pilnveidot skolu psihosociālo vidi, lai attiecības starp bērniem, vecākiem, skolotājiem un skolas administrāciju tiktu balstītas uz savstarpēju cieņu un sadarbību. Šis kustības ietvaros skolā izstrādāja perspektīvo darbības plānu, paredzot dažādas aktivitātes visa mācību gada garumā. Tās ir, piemēram, "Labo darbu krātuve", "Viedokļi par konfliktiem", "Filmu konkurss" par konfliktu risināšanu, kurā katrs skolēns var parādīt, kā viņš izprot konfliktus. "Labestības diena nozīmē to, ka šajā dienā tiek veicināta labestība visā skolā," skaidro Violeta Pušpure, kustības koordinatore Balvu Valsts ģimnāzijā.

Labestības dienas pasākuma sagatavošanā piedalījās visa skola, pat tehniskie darbinieki. Jau no paša rīta, atnākot uz skolu, ikvienu sagaidīja patīkams pārsteigums - piespraude, uz kuras bija attēlots smaidiņš un uzraksts "Esi labestīgs" - tas aicināja uz draudzīgumu un iecietību. Visas dienas garumā tapa "Labo vārdu plakāti", kuros ikviens varēja uzrakstīt savu pateicību, novēlējumu vai komplimentu. Garo starpbrīžu laikā, kas ilga divdesmit minūtes, skolēni spēlēja salie-

Foto - no personīgā arhīva

Labestīgākie skolēni. Balsojuma rezultātā noskaidroja labestīgāko skolēnu katrā klasē. Ikvienam no viņiem apbalvoja ar pateicības rakstu.

dējošās spēles "Labestīgā strāva", "Pleca spēks". Skolotājus tajā pašā laikā priecēja teātra pulciņa dalībnieču iestudējums ar Leontīnes Apšenieces dzejas lasījumiem, kas atmiņā atsauc bērniību. Pasākuma noslēgumā skolas iekšpagalmā sanāca skolotāji, skolēni, tehniskie darbinieki. Pēc direktora Viktora Šļunceva un direktora vietnieces metodiskajā darbā Veronikas Spridzānes uzrunām ar saucieni "Esi labestīgs!", labestīgākie skolēni debesīs palaida krāsainus balonus.

Labestības dienas ietvaros ar pateicības rakstiem apbalvoja arī katras klases labestīgāko skolēnu, kuru noteica, iepriekšējā dienā oficiāli balsojot. Balsojuma rezultātus paziņoja pasākuma laikā. 11.c klases

skolniece Dace Circene, kura savā klasē tika atzīta par labestīgāko, apgalvo, ka šādi pasākumi būtu jāorganizē, lai saliedētu skolēnus un iemācītu viņiem būt labiem arī ikdienā. Viņa ir sarūgtināta, ka vairums skolēnu bija pārāk kūtri un negribēja iesaistīties piedāvātajās aktivitātēs. "Labestības diena man lika aizdomāties, kāpēc tikai īpašās dienās cilvēki mainās un kļūst labāki viens pret otru. Vai mēs tādi nevaram būt katru dienu?" jautā jauniešu.

V.Pušpure atzīst: "Visu dienu virmoja patīkamas emocijas, iecerētais tika sasniegts. Arī nākamajā dienā skolēni, nākot pretī, vēl arvien smaidīja! Tas pierāda, ka šādi pasākumi jāorganizē biežāk."

I.Toka

Vai valstij pieklājas taupīt uz bērnu pabalstu un pensionāru rēķina?

Viedokļi

Latviešus grib iznīcināt

ZINAIDA KOZURE, Bērzpils ģimeņu atbalsta fonda priekšsēdētāja

Tā ir tirā bezkaunība! Tas nozīmē, ka mūsu valdība grib iznīcināt latviešu tautu, lai nedzimtu bērni un nebūtu pensionāru. Agrāk cilvēkus izveda uz Sibīriju, tagad notiekošā būtība ir līdzīga. Mūsu pašu latvieši grib *tikt vaļā* no savējiem. Mēs, tauta, neesam vainīgi, ka nav darba. Cilvēki strādā, ja var. Kā izdzīvot cilvēkam, kuram nav darba? Pēc kara nebija

tik traki, kā ir tagad. Agrāk bija rūpnīcas, notika attīstība. Kas 20 gadu laikā ir palicis? Veci cilvēki un viensētas! Visu iznīcināja. Drīz nebūs neviena, kas spēj strādāt, jo visi brauc uz ārzemēm.

Mana meita un znots dzīvo un strādā Anglijā, arī dēls brauks projām. Tas ir dramatiski, ka paliekam vieni. Un mūsu ierēdņi neko nedomā! Viņi tikai runā: "Mēs darīsim, mēs rīkosimies..." Nekas nav papildījis jau divdesmit gadus. Manas draudzenes meita aizbrauca uz ārzemēm, tur nostrādāja pusgadu. Tad piedzima meitiņa. Šobrīd viņai katru nedēļu izmaksā 300 mārciņas, kas ir vairāk par 200 latiem. Latvijā ģimenei, kurā ir bērni, maksā 8 latus mēnesī par bērnu. Tas taču ir izsmieklis!

Pensijas arī nav pietiekamas. Kādam pensionāram tie ir 120 lati, citam – 150. Dzīvoju Rīgā un pati saņemu pensiju 150 latu apmērā. Ja es būtu viena un būtu jāsedz visi maksājumi par vienistabas dzīvokli, pāri paliktu tikai pieci lati. Bet vēl taču jāpērk zāles un viss pārējais, bez kā nevar iztikt! Labi, ka man ir vīrs, mēs varam izdzīvot. Lai pensionārs varētu normāli dzīvot, pensijas nedrīkstētu būt mazākas par 300 latiem.

Nav pieļaujams konsolidēt valsts budžeta līdzekļus uz pabalstu un pensiju rēķina. Nepieciešamos resursus varētu iegūt, samazinot birokrātisko aparātu, kas ir pārlietu *uzpūsts*. Valsts amatpersonas dzīvo lielā bagātībā, turklāt viņu atalgojums joprojām tiek palielināts. Uzskatu, ka algas jāsāk samazināt, sākot ar pašu prezidentu, ministriem, deputātiem. Man kā godīgai Latvijas iedzīvotājai valstij par visu jāmaksā nesūdzoties, bet deputāti, kuriem nav ne mašīnas, ne autovadītāja apliecības, neatsakās no kompensācijām. Kur tas redzēts? Arī lielo uzņēmumu valdēs strādā vieni un tie paši ierēdņi, piemēram – vispirms Šķēle, tad viņa znots, pēc tam vēl kāds radnieks. Viņi pelna tūkstošus. Bieži tas novērojams tādās nozarēs kā kuģniecība, gaisa transports. Jāatņem būtu no tiem, kuri neko nedara un negrasās darīt. Tiem, kuri tēlo lielos strādniekus.

Mūsu valstī neviens netiek tiesāts. Varētu izsolīt pat valsti! Pabalstu un pensiju *samazināšana* būtu zagšana no mūsu un mūsu bērnu *makiem*. Deputāti gatavi atņemt pat ūdeni, lai bērns nevarētu kārtīgi padzerties.

Izveidojusies patērētāju sabiedrība

IVETA ARELKEVIČA, Rugāju vidusskolas skolotāja, četru bērnu mamma

Valstij nepieciešams konsolidēt budžetu, taču neuzskatu, ka, izdarot izmaiņas ģimenes valsts pabalsta izmaksas kārtībā, līdzekļu ietaupījums atmaksāsies. Šis pabalsts ir viens no retajiem, kuru tiešām izmanto tam paredzētajai mērķauditorijai – bērniem. Nepiekrītu idejai, ka pie-

ciešams diferencēt ģimenes pēc bērnu skaita, pēc trūcīgās vai ne tik trūcīgās statusa. Visā Latvijā, jo īpaši laukos, lielāko daļu ģimeņu ar bērniem var klasificēt par trūcīgām vai mazturīgām. Jebkurā ģimenē bērniem nepieciešama pārtika, apģērbs un izglītība.

Ja jau nepieciešams ietaupīt līdzekļus uz pabalstu vai pensiju rēķina, tad jāpārdomā GMI pabalstu lietderība. Ja līdz šim to maksāja ne vairāk kā 9 mēnešus gadā, tad tagad vairs tāda ierobežojuma nav. Šis pabalsts pieradina cilvēku pie tā, ka nedrīkst strādāt. GMI pabalsti ir tik niecīgi, ka ģimenēm nekādas nākotnes perspektīvas nerodas, tikai veidojas paaudze, kas nevēlas piepūlēties sava stāvokļa uzlabošanā – tiek iedota neliela "zivs", bet ne makšķere.

Dažādo pabalstu rezultātā, ko piešķir tikai attiecīga statusa personām, ir izveidojusies patērētāju sabiedrība, kuras vadmotīvs ir: "Man pienākas!" Šie cilvēki uzskata, ka kaut kādai "mistiskai valstij" jādod viss, ko viņi vēlas. Neviens necenšas pat apzināties, ka šos pabalstus maksājam

visi tie, kuri strādā, rada uzņēmumus un maksā nodokļus Latvijas valstij. Mums ir jā rūpējas par bērniem, pensionāriem un slimajiem cilvēkiem, nevis tiem, kuri vienkārši negrib strādāt.

Iespējamā bērnu pabalsta nemaksāšana manai ģimenei nebūs milzīgs zaudējums, jo mēs esam pieraduši darboties. Arī mani vecāki un vecvecāki visu mūžu smagi strādājuši, meklējuši visdažādākos peļņas avotus (audzēti gan sivēni, truši un nūtrijas, gan gladiolas, tulpes un āboli), lai ģimene būtu nodrošināta un izglītota, nevis būtu atkarīga no līdzcilvēku labvēlības.

Protams, mani bērni ir dzirdējuši vārdus: "Tava mamma taču strādā!" un "Bet Tavš tētis taču nedzer!". Var jau būt, ka tas domāts kā pārmetums.

Lai vai kā, man ir ļoti liels prieks par Rugāju novada domi, kurai ir svarīgi visu ģimeņu bērni. Jau vairākus gadus tā piešķir brīvpusdienas visiem novada bērniem līdz 4.klasei.

Viedokļus uzklusēja I.Toka un S.Karvoičika

Dievkalpojumi

ROMAS KATOĻU DRAUDZĒS

Balvos – 2.februārī – Sveču dienā – 7.00, 11.00, un 18.00 (sveču svētišana); 3.februārī svētā Blazija dienā – 7.00 un 18.00 (dziedināšanas lūgšanas); 5.februārī – svētās Agates piemiņas dienā – 8.00 un 18.00 (ūdens un maizes svētišana); 6.februārī 8.00 un 11.00; 13.februārī 8.00 un 11.00; 20.februārī 8.00 un 11.00; 27.februārī 8.00 un 11.00. Pansionātā – 6.februārī 14.00; 27.februārī 14.00.

Sprogās – 20.februārī 14.00.

Vīksnā – 13.februārī 14.00.

Tilzā – 2.februārī – Sveču dienā – 12.00 (sveču svētišana un procesija ar svecēm); 3.februārī – svētā Blazija dienā – 7.00 (svētišana ar svecēm); 4.februārī 7.30; 5.februārī – svētās Agates dienā – 7.00 (ūdens un maizes svētišana pret uguns briesmām); 6.februārī 10.00 (adorācija), 12.00 (ar procesiju); 13.februārī 12.00; 20.februārī 12.00; 27.februārī 12.00.

Vectilzā – 4.februārī 8.30.

Rugājos – 2.februārī 15.00 (sveču svētišana); 6.februārī 15.00; 13.februārī 15.00; 20.februārī 15.00; 27.februārī 15.00.

Bērzos – 2.februārī – Kunga prezentācijas svētkos – 10.00 (svētīs svecēs un būs svētā Blazija svētība pret kakla slimībām); 6.februārī 10.00 (maizes un ūdens svētišana); 13.februārī 10.00; 20.februārī 10.00; 27.februārī 10.00.

Augustovā – 2.februārī – Kunga prezentācijas svētkos – 12.00 (svētīs svecēs un būs svētā Blazija svētība pret kakla slimībām); 6.februārī 12.00 (maizes un ūdens svētišana); 20.februārī 12.00.

Krišjānos – 2.februārī – Kunga prezentācijas svētkos – 15.00 (svētīs svecēs un būs svētā Blazija svētība pret kakla slimībām); 5.februārī 13.00 (maizes un ūdens svētišana); 13.februārī 13.00; 27.februārī 13.00.

Skujetniekos – 3.februārī 12.00 (svētīs svecēs, maizi, ūdeni, būs svētā Blazija svētība pret kakla slimībām); 12.februārī 10.00; 19.februārī 10.00.

Baltinavā – svētdienās 11.30; darbdienās 8.00.

Šķilbēnos – svētdienās 9.00; otrdienās un ceturtdienās 7.00; trešdienās un piektdienās 18.00.

Vīlakā – svētdienās 9.00 un 11.00; darbdienās 8.00.

Kupravā – svētdienās 14.00.

Liepnā – svētdienās 12.00.

Žiguros – sestdienās 15.00.

(7.februārī Rēzeknes-Aglonas diecēzi apmeklēs pāvesta sūtnis arhibīskaps Luidži Bonaci. 11.00 Aglonas bazilikas baltajā zālē nuncijs tikšanās ar Rēzeknes-Aglonas diecēzes priesteriem un klostera māsām. Arhibīskaps teiks uzrunu. 12.00 – meditācija un adorācija, 13.00 – Svētā Mīse par aicinājumu uz klostera dzīvi, to vadīs nuncijs.

11.februārī – Lurdas Dievmātes svētki).

EVANĢĒLISKI LUTERISKAJĀS DRAUDZĒS

Balvos – 6.februārī 10.00; 13.februārī 10.00 (bez Dievgalda); 20.februārī 10.00; 27.februārī 10.00 (ģimeņu dievkalpojums).

Vīlakā – 13.februārī 12.00; 27.februārī 17.00.

Tilzā – 13.februārī 16.00; 27.februārī 13.00.

PAREIZTICĪGAJĀS DRAUDZĒS

Baltinavā – 12.februārī 9.00; 26.februārī 9.00 (aizlūgums par mirušajiem).

Šķilbēnos – 13.februārī 9.00; 27.februārī 9.00 (aizlūgums par mirušajiem).

Tilzā – 15.februārī 9.00 (sveču diena).

Rugājos – 19.februārī 9.00 (aizlūgums par mirušajiem).

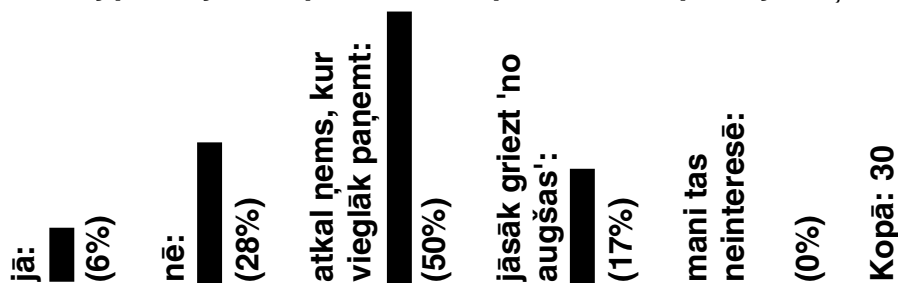
Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā

www.vaduguns.lv

Vai valstij pieklājas taupīt uz bērnu pabalstu un pensiju rēķina?

Sveču dienas gaidās

2.februāri – Sveču dienu – uzskata par ziemas vidu. Tāpat kā katram gadalaikam, godiem un svētkiem, arī Sveču dienai ir savas dziesmas, rotaļas, paražas un pat ēdieni. Ticējumi vēsta, ka šajā dienā daudz jātērē un jāēd: “Kad atnāca Sveču diena, tad naudiņa jātērē; visu gadu naudu krāju, Sveču dienu gaidīdams.” Sestdien Baltinavas kultūras namā trīs etnogrāfisko ansambļu dalībnieki un interesenti viens otram atgādināja par Sveču dienas nozīmi senču un mūsu dzīvē.

Sveču izstāde. Tematiskās pēcpusdienas “Pi sveces mes ikreiz savā dzeivē un speidam nu turienes” dalībnieki ar lielu interesi apskatīja Ingridas Briedes sveču kolekciju. Tāpat apbrīnu izpelnījās Bleidelu ģimenes darinātās vaska sveces. “Tās ir sapņu sveces! Saskaitījām pat septiņus veidus,” priecājās skatītāji. Ingrida Bleidele pastāstīja, ka ģimenē sveces liet sākušies nesēt, jo līdz šim nebija formu: “Pirms Ziemassvētkiem bijām un joprojām esam savdabīgā azartā - vaska sveces dāvinām radiem un draugiem.” Jautāta, vai neplāno sveces ražot arī pārdošanai, I.Bleidele atzina, ka pagaidām sveču pietiek vien izstādēm.

Iemūžina kolēģus. Briežuciema etnogrāfiskā ansambļa vadītāja Maruta Ločmele iemanījās gan uzstāties, gan iemūžināt, kā uzstājas kolēģi.

Iet rotaļās. Pasākuma dalībnieki ne tikai lustīgi dziedāja, bet arī izvingrināja kājas rotaļās.

Ciemiņi. Salnavas etnogrāfiskais ansamblis pārsteidza arī ar nerātņu dziesmu un jokiem.

Namamātes. Baltinavas etnogrāfiskā ansambļa vadītāja Antoņina Krakope pastāstīja, ka sveces cilvēki pazīst kopš trešā gadsimta pirms mūsu ēras. “Svece iznīcina negatīvās emocijas, ienes mājās mieru,” atgādināja namamātes.

Atklāj krāsu nozīmi. Salnavas kultūras nama vadītāja Valentīna Kirsanova klātesošajiem pastāstīja par krāsu nozīmi jeb to, kādas krāsas sveces jāizvēlas katrā mēnesī dzimušajiem: “Vēršiem iederas rozā svece, Dviņiem – gaiši pelēka, Vēžiem – sudrabota, Lauvām – zelta, Jaunavām – zaļa, Svariem – zila, Skorpioniem – tumši sarkana, Strēlniekiem – dzeltena, Mežāžiem – brūna, Ūdensvīriem – violeta, bet zivīm balta.”

Pirmās uguns kristības. Evija Maksimova (no kreisās), kura Baltinavas novada kultūras organizatore amatā ir tikai otro nedēļu, atzina, ka Sveču dienai veltītais pasākums salīdzināms ar uguns kristībām.

Lai sārtas kā dzērvenes! Izrādās, ka Sveču dienā bez sveču dedzināšanas jādzer alus un jāēd dzērvenes, lai dāmām vaigi būtu tikpat sārti kā meža ogām.

Sveču dienai velta dzejoli. Aira Sekace nolasīja Venerandas Andžānes veltījumu Sveču dienai: “Iededziet balto sveci! Ielieciet lākturi to un novēliet: “Gaismekli dedzi, pasauli izgaismo!” Lai liesmiņā mazā un sīkā ir ielikts šis trejādaists: Ticība! Cerība! Mīlestība! Kā mūsu tautas nākamība!”

Briežuciema etnogrāfiskais ansamblis. Sakāmvārdus un ticējumus, kas veltīti Sveču dienai, atgādināja Briežuciema meitenes.

E.Gabranova teksts un foto

Fotomirkļi

Žabo kolekcija. Balvu Amatniecības vidusskolas meitenes ar panākumiem demonstrēja vienu no savām jaunākajām kolekcijām "Žabo". Anitas Matules skolnieki demonstrēja arī Skaidrītes Veinas darinātās brošas, bet defilē meitenēm un zēniem palīdzēja sagatavot skolotāja Iluta Balule.

Pūš ziepju burbuļus. Agneses Bleideres izpūstie lielle un mazie ziepju burbuļi īpaši sajūsmināja mazākos skatītājus.

Līdzjutējas. Balveniete Vineta konkursu skatīties bija atnākusi ar savu sešus gadus veco meitu Evelīnu, kura pagaidām ar dziesmām un dejām iepriecina vecākus mājās. "Varbūt pēc šī koncerta meita izteiks vēlmi piedalīties kādā no kolektīviem," pirms koncerta cerību izteica Vineta.

Konkursa debitante. Agnese Laicāne no Stacijas pamatskolas uz konkursa skatuves kāpa pirmo reizi. Dziesmu "Elpo" viņas izpildījumā žūrija novērtēja ar 3.pakāpi.

Konkurss

Dziesmas, dejas un ziepju burbuļi

Konkursa "Mūsu talanti 2011" dalībnieku sniegums pierādīja, ka talantīgu jauniešu Balvu novadā joprojām netrūkst.

Šoreiz konkursanti demonstrēja vēl daudzveidīgākus talantus nekā iepriekšējos gados. Tāpat kā citkārt, netrūka labu dejojā un dziedātāju, kuriem šoreiz pievienojās arī tērpu un rotu demonstrētāji, kā arī ziepju burbuļu pūtēji.

Labākie dosies uz Daugavpili

Konkursā piedalījās gan iepriekš dzēti dejojā un vokālisti, gan tādi, kuri savas spējas demonstrēja pirmo reizi. Dejojā konkurencē nomainīgi labs bija Līgas Morozas vadītās deju studijas "Terpsihora" dalībnieku sniegums. Studijas mūsdienu deju grupa par deju "Pingvīnu piedzīvojums" saņēma 2. pakāpes vērtējumu un iespēju startēt reģionālajā konkursā Daugavpilī. 2. pakāpes vērtējumu un ceļazīmi uz Daugavpili saņēma arī Līgas Morozas vadītā Balvu Amatniecības vidusskolas deju grupa "Leo". Savukārt "Terpsihoras" ritmikas vecākā grupa par deju "Kurš kuru" izpelnījās 3. pakāpes vērtējumu.

Kā vienmēr skatītājus un žūriju iepriecināja deju kopa "Rozīnītes", kura saņēma 1.pakāpes vērtējumu un pārstāvēs novadu reģionālajā skatē. Pēc uzstāšanās uzrunātās "Rozīnītes" atzina, ka par saviem panākumiem nešaubās. Visas meitenes Ditas Niperes vadītajā kolektīvā deju jau vairākus gadus un uzstājušās ne vienā vien vietējā un plašākas nozīmes konkursā.

Citas deju grupas šoreiz pakāpju vērtējumus nesaņēma. Pateicību par piedalīšanos konkursā piešķīra Žannas Ivanovas vadītajām Balvu pamatskolas deju grupām "Varavīksne" un "Māra", kā arī Briežuciema tautas nama grupai "Kapriže".

Iepriecina vokālisti

Visvairāk piešķirto 1., 2., un 3. pakāpes vērtējumu ieguva dziedātāji. 1. pakāpes vērtējumu žūrija piešķīra 7 vokālistiem, bet 2. un 3. pakāpes kopā saņēma 12 dziedātāji. Kā vienmēr cītīgi konkursam bija gatavojušies bērnodārza "Pīlādītis" bērni. Par to, ka audzēkņi Mārtiņš Zutis un Laura Logina saņēma 1. pakāpes, bet Sintija Salmane – 2. pakāpes vērtējumu, lielā mērā jāpateicas bērnodārza muzikālajai pedagoģei Mārietei Buligai. "Sintija Salmane konkursā uzstājusies jau vairākkārt. Vairāk satraucos par Mārtiņu un Lauru, kuri piedalās pirmo reizi," pirms konkursa atzinās skolotāja.

1.pakāpes vērtējumu izpelnījās arī pirmsskolas izglītības iestādes "Sienāzītis" audzēkne Evelīna Pipcāne un balveniete Lelde Tuče, kā arī skolotājas Lindas Vitolas audzēknes Dina Jermacāne un Lāsma Vītola no Tilžas vidusskolas. Īpašu aplausu vētru šoreiz izpelnījās tilžēnietes Katrīnas Jēkabsones izpildītā dziesma "Speechless". Viņas sniegums patika arī iepriekšējo gadu konkursantiem Laurai Ločmelei un Edgaram Oplučānam. "Katrīnas izpildījumam piemēta vajadzīgā

Dejo "Kapriže" no Briežuciema. "Meitenes reizēm ir kaprižas, taču es viņas saprotu. Viņas ir ļoti aktīvas un piedalās daudzu pulciņu darbībā, bet tā kā dejojot ļoti patīk, atrod laiku arī tam," par savām audzēkņēm saka deju skolotāja Sandra Pakalnite.

"Rozīnītes". Deju studijas Di Dancers deju grupas "Rozīnītes" dalībnieces kā vienmēr uzstājās pārliecinoši, izpelnoties žūrijas augstāko vērtējumu. Meiteņu izpildījumā skatītāji vēroja deju "Mātes un meitas".

Žūrija. Šoreiz žūrijas sastāvā piedalījās ne vien Balvu un Viļakas novada pārstāvji, bet arī modes un deju speciālisti no Gulbenes. Arī darba žūrijai šogad bija vairāk nekā pērn, jo konkursā pieteicās par desmit dalībniekiem vairāk. Turklāt pieaudzis arī priekšnesumu žanru klāsts. Tomēr, spriežot pēc piešķirto 1., 2. un 3. pakāpju daudzuma, talantīgu bērnu novadā joprojām netrūkst.

noskaņa. Diemžēl bieži jaunieši izvēlas sev nepiemērotas dziesmas," atzina Edgars. Savukārt Laura Ločmele uzskata, ka šādiem konkursiem noteikti jānotiek: "Tā ir ļoti laba skatuves pieredze," uzsvēra jaunie. Jautāti, kāpēc Edgars un Laura paši šogad nekāpa uz skatuves, bijušie konkursanti atbildēja tā: "Esam jau piedalījušies un guvuši panākumus, tādēļ jādod iespēja sevi parādīt arī citiem."

Tērpi, rotas un burbuļi

Talantu konkursa skatītājus ar tērpu demonstrējumiem šoreiz iepriecināja Balvu Amatniecības vidusskolas un Stacijas pamatskolas audzēknes, kā arī pašap-

ziņas celšanas studijas "Lote" dalībnieces. BAV skolnieces demonstrēja divas kolekcijas - "Sāpnis par Spāniju" (3. vieta) un "Žabo" (2. vieta). Savukārt Stacijas pamatskolas meitenes skatītāju vērtējumam sniedza gan pašu darinātos tērpus, gan rotas. Spectitulu "Ideju daudzveidība" par neparastajiem tērpiem izpelnījās studijas "Lote" dalībnieces.

Savukārt visneparastākais izrādījās Balvu pamatskolas skolotājas Larisas Krištopanovas skolnieces Agneses Bleideres priekšnesums, kurā meitene prasmiģi demonstrēja ziepju burbuļu pūšanas mākslu.

Mans mīlulis

Rotaļīga līdz mūža galam

Līdzās jau ierastajiem mājdzīvniekiem, tādiem kā suņi un kaķi, mūsu mājās aizvien biežāk ienāk nedaudz eksotiskāki četrkājainie draugi, piemēram, mājas seski jeb fretkas. Pirms vairāk nekā pieciem gadiem pirmais Balvos šādu dzīvnieku iegādājās Ingars Pētersons.

Ingars uzskata, ka mājas sesks ir visu kaķu mīļotāju ideāls: "Visi sapņo, ka kaķis līdz mūža galam paliks mazs un rotaļīgs. Fretka tieši tāda arī ir: būdama pusmūžā, vēl lēkā un rotaļājās kā jaunībā!" Par gandrīz sešus gadus veco sesku meiteni vārdā Frančeska, Ingars stāsta labprāt un ar lielu mīlestību, kā galveno dzīvnieka rakstura īpašību minot kustīgumu: "Esmu redzējis, ka citas fretkas mierīgi sēž klēpī. Manējo klēpī nenoturēsi. Frančesku var paņemt rokās un samīļot, bet, būdama ļoti dzīvīga un kustīga, ilgi mierā viņa palikt nevar," stāsta fretkas saimnieks. Par spīti šajām kājiņām dzīvnieciņš agri vai vēl izfunktiērē, kā nokļūt tur, kur viņam vajag, tādēļ bez uzraudzības brīvā vaļā viņu labāk neatstāt. "Mājas seskiem ir isas kājiņas, tādēļ tās ne pārāk labi amortizē un fretka kritot var savainoties. Pat lecot no gultas, viņa pārmet kūleni," brīdina Ingars. Nopietnas traumas Frančeskai nav gadījušās, taču pāris reizes dzīvnieka saimnieks izbaudīja pamatīgas izbailes. "Divas reizes esmu viņai nejausi uzkāpis, jo seskiem ir paradums rotaļājoties maisīties pa kājām. Tā nu vienreiz, rokās nesot bļodu ar ūdeni, viņai nejausi uzkāpu. Nobijos pamatīgi. Taču nākamajā dienā izrādījās, ka viss ir kārtībā, ķepa nebija lauzta," ar atvieglojumu atceras seska saimnieks.

Katram sava teritorija

Mājas seski, tāpat kā kaķi, labprāt spēlējas ar dažādām bumbiņām un citām rotaļlietām. "Vislabāk viņai patīk rotaļāties ar makšķeres galā iesietu čiekuru. Tad viņa uzvedas gluži kā kaķis: notupstas un nervozi mēta asti, gatavojoties lēcianam," stāsta fretkas saimnieks.

Kā visi mājdzīvnieki, arī mājas seski ik pa laikam pastrādā kādas blēņas. "Frančeskai ļoti patīk gumijas smarža, tādēļ viņa to labprāt grauž. Taču košļā ne jau katru gumiju. Piemēram, gumijas zābakus viņa neaiztiek, toties labprāt nogaršo vecās padomju laika kedas," atklāj Ingars.

Bez Frančeskas Ingars savās mājās devis pajumti arī papagaiļiem un akvārija zivtiņām. Spalvainie, spārnotie un zvīņainie iemītnieki viens pret otru izturas neitrāli. "Papagaiļa būris iekārtots pie griestiem, tādēļ fretka tam vienkārši netiek klāt. Savukārt papagaiļi, lidinoties pa istabu, Frančeskai nepievērš uzmanību. Tā viņam ir kaut kas nenozīmīgs, kas kustas apakšā," stāsta dzīvnieku īpašnieks. Tā kā akvārijs ar zivtiņām atrodas tieši virs fretkas būra, ziņkārīgais dzīvnieciņš sākumā mēģināja uzrāpties uz galda, lai ieskatītos akvārijā. Taču zivīm viņš piekļūt nevarēja, jo akvāriju sedza vāks, tādēļ interese pamazām noplaka.

Ja kustas – tātad medijums

Cilvēki, izņemot saimnieku, fretku īpaši neinteresē, jo viņa nav bara dzīvnieks. Tomēr kādreiz gadās, ka četrkājainais draugs negaidīti iekož kādam stilbā. "Esmu mēģinājis rast izskaidrojumu, kam tieši viņa kož. Sākumā domāju, ka kož tikai kaprona zeķes ietērtās kājās, vēlāk izrādījās, ka arī basās. Vienam viņa garām ejot pienāks un nolaizīs kāju, bet citam nedaudz iekampis un aizies tālāk. To viņa dara pēc saviem, man nezināmiem ieskatiem. Domāju, ka fretka kož brīžos, kad kļūst garlaicīgi, ja pastaigas laikā ilgi aizplāpājos ar kādu paziņu," atzīst saimnieks un piebilst, ka agresīva gan Frančeska

Mīļa, bet ļoti kustīga. Frančeskas saimnieks Ingars Pētersons fretku regulāri ved pastaigās. "Ziemā to darām retāk, jo ir ļoti daudz sniega," atzīst saimnieks.

nekad nav bijusi: "Dusmīgu viņu nekad neesmu redzējis. Brīdinot dzīvnieciņš var uzmet kūkumu un šņākt, bet briesmu brīdī nedaudz iesmīkstēties tādā kā kucēna balsī. Taču agresiju viņa nekad nav izrādījusi." Frančeskas saimnieks atceras, ka sākumā mīlule bijusi diezgan tramīga. "Ja, pastaigājoties pa ielu, pretim nāca kāda skaļāka kompānija, fretka uzreiz rāpās man uz rokām un trīcēja pie visām miesām. Tagad jau pieradusi. Taču pastaigāties vējainā laikā viņai joprojām nepatīk, jo tad visapkārt ir daudz dažādu skaņu, lapas čab utt.," stāsta Ingars.

Viss, kas kustas, Frančeskai ir medijums. Ir gadījies, ka viņa klūp virsū pat lieliem suņiem. "Laukos Frančeska uzrāpās mugurā lielajam sunim un mēģināja iekost skautā. Labi, ka suns ir dresēts un klausīja aizliegumam aiztīkt mazo dzīvnieciņu, kaut no satraukuma viss drebēja," atceras Ingars.

Garšo augļi un paipalu olas

Frančeskas saimnieks stāsta, ka fretkai ļoti garšo jēlas paipalu olas. Ar tām mazā *princese*, kā to mīļi sauc Ingars, tiek lutināta apmēram divas reizes nedēļā, klāt pievienojot nepieciešamos vitamīnus. "Viņa labprāt ēd arī augļus – bumbierus, ābolus, banānus, pat papriku. Taču fretkām nav vajadzīgo fermentu, lai sagremotu šādu barību, tādēļ viss tāds pats iznāk laukā," par mājdzīvnieka ēšanas paradumiem stāsta Ingars. Viņš atzīst, ka mazā palaidne labprāt nobauda arī zivju barību: "Ir zivīm domātas tabletiņas, ar kuru palīdzību varu iemānīt viņu būri. Runā, ka fretkām garšojot arī jēlas zivis. Pats gan neesmu mēģinājis, jo baidos, lai neaizrījas ar asakām," saka Ingars.

Frančeskas saimnieks stāsta, ka fretkas uzturēšanai noteikti vajadzīgs ērts būris un silta auduma midziņa, kurā dzīvnieks pavada lielu daļu laika. "Nopērciet arī barojamo, dzirdināmo trauku un pavadiņu pastaigām. Kādā būra stūrī iekārtojiet kastīti ar kaķa smiltiņām, tikai ne cementējošām, kur seskam nokārtoties," iesaka Ingars. Bet galvenais - katrai dzīvai radībai vajadzīga uzmanība un mīlestība!

Paglābj no drošas nāves

Pirms dažiem mēnešiem Irēna un Anatolijs Kotāni kādas daudzdzīvokļu mājas pagalmā atrada pusaklu un slimu balto fretku, no kuras acimredzot bija atbrīvojušies iepriekšējie saimnieki. Tagad viņu veterinārajā aptiekā dzīvojošais zvēriņš atguvis veselību, dzīvesprieku un labo izskatu, kā arī saņēmis jaunu vārdu Bella (skaistā).

"Kad atradām dzīvnieku, tas bija gandrīz akls, bez spalvām un ļoti slim. Kāds to vienkārši bija izmetis uz ielas. Ievietojām sludinājumu avīzē, bet saimnieki tā arī neatradās," atceras Bellas jaunie īpašnieki. Pažēlojuši mazo radibiņu, kura bija nolemta drošai nāvei, laulātais pāris ļāva tai dzīvot savā veikalā. Iekārtoja speciālu būrīti ar midziņu, ārstēja, līdz fretkas kažociņš atkal kļuva balts un pūkains, bet redze atgriezās.

"Barojām viņu ar vitamīniem un karotīnu. Tagad viena actiņa jau pilnībā atguvusi redzi. Otrā gan vēl segta ar nelielu plēvīti," stāsta Anatolijs Kotāns.

Savu mīluli Irēna un Anatolijs Kotāni raksturo kā ļoti dzīvīgu un mīlīgu. Viņa labprāt ļauj glāstiem un ar prieku rotaļājas ar dažādām mantiņām. Parasti gan visas rotaļlietas tūdaļ tiek vilktas uz slēptuvi. Vienreiz ašais dzīvnieciņš pat iemanījies noķert peli. Kaut gan Bellai ļoti garšo jēla gaļa, viņa nav vienaldzīga arī pret apelsīniem un mandarīniem. "Ja atnesam no veikla tikliņu ar apelsīniem, viņa tos velk uz slēptuvi ar visu tikliņu," smeļ dzīvnieka saimniece.

Bella ir skaista. Brīžos, kad jaunie saimnieki izlaiž mazo fretku savā vaļā, Bella labprāt spēlējas ar bumbiņu un citām mantām.

Aicinājums

Pastāsti par savu mīluli

Ja arī jūsu mājās dzīvo kāds attapīgs, dzīvespriecīgs vai vienkārši miļš četrkājainais draugs, par kuru gribat pastāstīt citiem, nekautrējieties un zvaniet mums pa tālruniem 64522260, 29360851, 26555382 vai rakstiet uz e- pasta adresi: irena_t@inbox.lv vai vaduguns@apollo.lv.

Atradenis

Skumst pēc saimnieka

Janvāra sākumā netālu no apvedceļa (Logina ielas) lauku mājās pieklīda suņu puika. Viņa pazīmes: maza auguma, bēša krāsā, ar gaiši brūnām ausīm, gaišs deguns, ap kaklu ādas siksnīņa. Nezināmu laiku klizdams apkārt, suns bija ļoti novārdzis, izmircis un gandrīz neizrādīja dzīvības pazīmes. Atradēja sunīti nekavējoties sasedza un sazvanīja veterināru E.Graudumnieci, kura sunim bez maksas sniedza nepieciešamo palīdzību. "Savukārt, sazinoties ar p/a "San-Tex", atbalsts pieklīdušajam sunim tika atteikts. Lai sunītim atrastu mājas, laikrakstā "Vaduguns" ievietojām sludinājumu, bet līdz šim brīdim neviens par viņu nav interesējies," informē sieviete. Viņa stāsta, ka tagad sunītis ir atkopies, spēj kustēties, ēst, ir miļš un luncina asti, taču joprojām gaida īsto saimnieku.

"Izvērtējot šo un daudzus citus gadījumus, var secināt, ka situācija ar pazudušiem dzīvniekiem ir aktuāla, jo ik dienas pilsētas ielās var redzēt noklīdušus dzīvniekus. Pašlaik vienīgā iespēja, ko piedāvā atbildīgās iestādes, ir dzīvnieku iemidzināšana. Tāpēc, lai arī dzīvniekam dotu iespēju dzīvot un atrast mīlošu, gādīgu saimnieku, ir nepieciešama dzīvnieku patversme. Ne vienmēr cilvēkiem ir vēlme un iespēja palīdzēt svešiem dzīvniekiem, tāpēc lielu paldies var teikt veterinārārstei, kura nesavtīgi sniedza bezmaksas palīdzību noklīdušajam sunim. Taču vēl joprojām aktuāls paliek jautājums – ko darīt ar dzīvniekiem, kas palikuši bez saimnieka... atstāt likteņa varā?... Iemidzināt?... Vai dot iespēju dzīvot?" jautā noklīdušā sunīša atradēja.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Īsumā

Pasniedz balvu - braucienu uz Briseli

Vecilības bibliotēkā. Bibliotēkas vadītājai Inai Skrimai par uzvaru erudīcijas konkursā "Meklē un atrodi datu bāzē letonika.lv" pasniedza braucienu uz Briseli. Balvu speciāli uz viņas darba vietu atveda konkursa organizatori no Rīgas.

Aizvadītajā nedēļā Vecilības bibliotēkā ieradās ciemiņi - Balvu Centrālās bibliotēkas vadītāja Ruta Cibule uz Vecilžu aizveda SIA "Tilde" interneta bibliotēkas letonika.lv projekta vadītāju Anitu Vasiļjevu, "Tildes" interneta bibliotēkas letonika.lv multivides satura redaktori Baibu Altenu un valsts aģentūras "Kultūras informācijas sistēmas" sabiedrisko attiecību speciālisti Ilmu Elsbergu. Vecilības bibliotēkā Ina Skrima piedalījās erudīcijas konkursā "Meklē un atrodi datu bāzē letonika.lv" un izcīnīja galveno balvu - braucienu uz Briseli. "Lai arī bibliotēka ir neliela, tajā patīkami iegriezties. Galvenais, ka šeit strādā ļoti ziņoša un erudīta tās vadītāja," saka I.Elsberga. Par to, ka šī uzvara nav nejauša, pārliecinājās arī Anita Vasiļjeva. "Ja es dzīvotu Vecilžā, es noteikti būtu mājīgās bibliotēkas apmeklētāja. Te notiek interesanti pasākumi, cilvēki var izrādīt savus vaļaspriekus, piedalīties izstādēs," secina A.Vasiļjeva. Savukārt Baiba Altena aicina visus interesēties un piedalīties projektā "Kultūrvides Takas", lai savāktu kvalitatīvu foto un parakstu liecības par vietām, kur dzīvojam.

Māksla

Darbus apjūsmo Rīgā un Francijā

Edīte Maderniece šobrīd dzīvo un glezno Balvu novada Bērzpili. Mazliet attālāk no centra, lauku mājā, meža ielokā. Vienpadsmit gadus viņa studējusi glezniecību.

Edīte aicina ienākt istabā, kur saliktas no Rīgas atvestās gleznas. Jau pats pirmais ieraudzītais darbs uzrunā - tās esot "Dzīres". Lielformāta sievietes aktu gleznojums - darbs, kas bijis izstādē Francijā un izpelnījies nedalītu skatītāju uzmanību. Māksliniece atbrīvo gleznu no iepakojuma un piebilst, ka ne jau šeit, lauku istabā pie nepiemērota apgaismojuma, tā skatāma. Un tomēr liekas, ka glezna runā pati par sevi. "Daudzi mani darbi šobrīd ir izstādē Rīgā, galerijā "Sky ART". Uz Franciju aizceļoja divi - tā bija studentu izstāde, kurai darbus izvēlējās vairāki mākslinieki," stāsta Edīte. Viņa maģistra darbam gleznoja trīs lielformāta darbus - "Ilūzija. Atklāsme. Patiesība." Edīte stāsta, ka daudz kas no ilūziju pasaulē radītā notiek un piepildās arī reālajā dzīvē. "Vispirms nokļūstu tādā kā ilūziju varā, tad maldos, meklēju atklāsmi, lai nonāktu līdz patiesībai," saka jaunā māksliniece. Viņa atklāj, ka, lai radītu un gleznotu, vajag mieru. "Esmu atgriezies tādā kā klusuma periodā, varu medītēt, vairāk izzināt sevi. Pilsētas burzma un nemiers nogurdina, rada nekam nevajadzīgu spriedzi. Te vairāk laika varu veltīt savām domām - tad iztēle radīto uzgleznot," domā Edīte.

Pēc Bērzpils vidusskolas devītās klases beigšanas viņa devās mācīties uz Rēzeknes mākslas koledžu, taču pirmajā gadā netika uzņemta. Tur viņa mācības uzsāka gadu vēlāk, lai pēc tam turpinātu studijas mākslas akadēmijā. "Gribējās mainīt vidi, vietu, un man tas izdevās. Zinu, ka mākslas akadēmijā uz vienu vietu pretendēja daudzi labi mākslinieki, īpaši no rozentājiem, taču izturēju konkursu un varēju studēt glezniecību. Tas man pašai bija liels pārsteigums," saka māksliniece. Viņa stāsta, ka pēc trešā kursa izvēlējusies figuratīvo glezniecību, nokļuvusi pie Kristapa Zariņa, Ivara Heinrichsona un citiem profesionāliem pasniedzējiem.

"Edīte Maderniece piedāvā lielformāta sievietes aktu gleznojumus ļoti pieklusinātā monohromā tonalitātē, gandrīz

Foto - Z.Logina

Jāglezno - apstāties nevar! Edīte Maderniece atzīst, ka daudz palīdz māsa Rudīte, kura neļauj apstāties. Bet Edītei gribas radīt, un to viņa dara ar prieku. Tagad viņa glezno "Ābeļziedus" un cer, ka arī dzīvojot laukos, darbus var izlikt izstādēs gan Rīgā, gan citviet.

melnbaltus gleznojumus, kas delikāti nobalansē uz mistikas un realitātes robežas," tā Edītes gleznas raksturo mākslas pazinēji.

Sanāksme

Tiekas Balvu novada kultūras darbinieki

Balvu Kultūras un atpūtas centrā aizvadītā gada veikumu izvērtēja Balvu novada pagastu kultūras darbinieki.

Lai arī daži kultūras ļaudis atzina, ka jāstrādā ar vecu datortehniku, prezentācijas bija labi sagatavotas, tās papildināja izsmeltoji stāstījumi. Balvu Novada muzeja direktore Iveta Supe stāstīja par audēju apzināšanu, seno amatu prasmēm, kā arī darīja zināmu, ka muzejs veidos "Ziemeļlatgales atmiņu banku". Aija Putniņa puda prieku par skaistāko māju Balvu novadā - Balvu Kultūras un atpūtas centru, piebilstot, ka gribētos, lai namiņš ir tikpat skaists arī no citām pusēm, ne tikai no fasādes. Šeit aizvadītajā gadā notikušas 13 skates un konkursi, 25 balles un deju vakari, 13 vieskoncerti, 8 viesizrādes, neskaitot 91 izrādi Latvijas amatieru teātru salidojumā. Foajē vienmēr skatāma kāda izstāde, bet vakaros te notiek pašdarbības kolektīvu mēģinājumi. **Balvu** pagastā nav ne skolas, ne bērnudārza, ne baznīcas. Kultūras darbiniece Aina Biseniece strādā arī bibliotēkā. Toties ir sporta halle un kultūras nams ar simts skatītāju vietām. Šeit aktīvi darbojas jauktais vokālais ansamblis "Malduguns", floristes, dramatiskais kolektīvs, kultūras dzīvi bagātina garīgo dziesmu dziedātājas. **Kubulu** pagasta kultūras nama vadītāja Maija Laicāne puda prieku par aģentūras darbu, ko pagastam uzdāvinājis Oskars Keišs. Šeit ir 7 pašdarbības kolektīvi, tajā skaitā kubuliešu lepnums - dažādu paaudžu "Cielaviņas" dejotāji. Kubulieši daudz koncertē ārpus sava pagasta. Vokālais ansamblis publikas priekšā stājis 17 reizes, piedalījies 2 skatēs. Te ik gadu notiek lielais deju pasākums "Lecam pa vecam, lecam pa jaunam", jauniešu pulcē arī "Nāc un tuse". Cilvēkiem patīk balles, kurās par ieeju nav jāmaksā," saka Maija Laicāne, piebilstot, ka kultūras namā notiek arī semināri, tikšanās, izstādes, te demonstrē filmas. Aizvadītā gada odziņa bija "Mazās kavalērijas" viesošānās Kubulos. **Lazdulejas** pagasta kultūras dzīve ir Lienes Dundinieces pārziņā. "4. maijā iestādījām 20 lazdas, mums ir sporta svētki, rīkojam braucienus uz Aglonu, gatavojamies novada svētkiem. Pie mums

cilvēki dzied psalmus. Gadu iesākām ar karnevālu," informē L. Dundiniece. Savi aktieri, dziedātāji un muzikanti ir **Vecilības** pagastā. Maruta Arule lepojas ar nesen izveidoto dramatisko kolektīvu, "Saimes" dziedātājam. Te cilvēki svin visus gada nozīmīgākos svētkus, un katram pasākumam tiek atrasts piemērots nosaukums. No skudrām mācās un čakli strādā **Krišjāņos**. Te kultūras dzīvi vada Evija Kalniņa. Aktīvi darbojas dramatiskā kopa, neatkarīgā radošā grupa "Ak, šausmas!". Cilvēki iecienījuši amatnieku darinājumu tirdziņu, bērnības, pilngadības, arī pensionāru svētkus, karnevālu, Popielu. "Gribētos tautas namā labāku apgaismojumu. Domājam pozitīvi un ar smaidu ejam uz priekšu," saka E.Kalniņa. **Tilžas** pagasta kultūras nama vadītāja Inese Kalniņa saskaitījusi, ka šeit par pašdarbniekiem var saukt 107 cilvēkus. Vasarā estrādē vien notikuši 8 pasākumi. Tilženieši pamatoti lepojas ar 120 gadus veco kori, ko tagad vada Aija Nagle. Atšķirībā no citiem pagastiem, te notiek zirgu sacensības. Iecienīti ir pagasta sporta svētki, pārnovadu sadziedāšanās, pašdarbnieku vakari. Dramatisko kolektīvu vada Inese Daukste, un tilženiešu izrādes ir gaidītas visur. Daiga Jēkabsons vada etnogrāfiskā ansambļa sievas, Linda Vītola muzikālo studiju. Pirmo reizi Tilžā notika egles svinīga iedegšana. Arī **Briežuciemā** no 640 iedzīvotājiem 100 ir pašdarbnieki. Kultūras dzīves vadītāja Zita Mežale stāsta, ka etnogrāfisko ansambli pazīst visā Latvijā, plašāk pazīstama arī jauniešu folkloras kopa "Soldoni" un dramatiskais kolektīvs "Sipiņi". Briežuciems pamatoti lepojas ar savām audējām, ar Lieldienu pasākumu tautiskā garā un citur nebijušu pasākumu - Vīriešu dienu, kas ir viskuplāk apmeklētais pasākums. Annai Krivišai uzticēta **Bērzpils** pagasta kultūras dzīve. Te lielākais pasākums ir "Dziesma Bērzpilij", ko aizvadītajā gadā apmeklēja 570 cilvēki un 70 dalībnieki. Tas ir vienīgais pasākums, no kura novada kasē ienāk naudiņa. Bērzpili vēl iecienījis ir "Joku bānītis", Ligo svētki, te darbojas trīs pašdarbības kolektīvi. Lielākais gada notikums bija Saieta nama atklāšana.

Foto - Z.Logina

Prezentāciju rāda Agrita Leišavniece. Viksnas pagastā jau ierasti gan bērnības, gan pilngadības svētki. Te notiek arī jauniešu diskotēkas.

Foto - Z.Logina

Anna Kriviša lepojas, ka tagad Bērzpili ir Saieta nams. To viņa nosauc par gadsimta notikumu pagasta dzīvē.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Valasprieks

No farmācijas līdz stikla apgleznošanai

Izpausties radoši iespējams jebkurā vecumā. Vajag tikai vēlēšanos, mazliet brīva laika un kriptiņu iedvesmas. Par vēlmi emocijas izpaust krāsās vēl pirms neilga laika nenajauta arī Eva Leone, kuras ikdienu aizpildīja darbs kādā Rīgas aptiekā un dēla audzināšana. Kad pasaulē piecēlās jaunākā meita Tina un ekonomiskā krīze ģimeni piespieda nomainīt pilsētas steigu pret lauku rāmo ikdienu, savu radošo enerģiju Eva sāka ieguldīt stikla vāzū, pudeļu un krūžu apgleznošanā.

Eva Leone dzimusi Smiltēnē un pēc profesijas ir farmaceite. Uz vīra dzimteni, Lazdukalnu, kur jaunā ģimene ir dzīvokli, jaunā sieviete pārcēlusies pavisam nesen. Kaut gan apdzīvojamā platība nav Leonu ģimenes īpašums, var just, ka te mitinās radoši un izdomas bagāti cilvēki. Par to liecina virtuves, kur notiek mūsu saruna, maigi zaļais krāsojums, pieskaņotie aizkariņi un ziediem apgleznotā siena. Uz galda izvietotas arī pašas Evas apzīmētās stikla krūzītes un vāze, bet turpat līdzās, uz plaukta, manāmas ziedu ornamentiem apgleznotas stikla burkas.

Sirdī romantiķe

Eva neslēpj, ka ir romantiskas dabas cilvēks. Laikam tādēļ gan virtuves sienas zīmējumā, gan apgleznotajos stikla traukos dominē ziedu un dzīvnieku motīvi. Arī svētku tērpos viņa bieži izvēlas sievišķīgi romantisku tēlu, kaut gan ikdienā labprāt nēsā praktisku un ērtu apģērbu.

Eva atzīst, ka bērnībā nav bijusi nekāda lielā zīmētāja, mākslas skolā nav mācījusies un arī ar adīšanu, tamborēšanu un šūšanu, kā citas meitenes, nekad nav aizrūvusies. Vēlme radoši izpausties radusies pavisam nesen. "Domu kaut ko darīt šajā jomā sevī nēsāju jau sen, taču tā pa īstam sasparojos tikai Ziemassvētkos, kad nolēmu izgatavot dāvanas pašas rokām," stāsta jaunā sieviete. Tā kā nebija mācījusies ne mākslas skolā, ne speciālos kursus, bet zināšanas smēlās galvenokārt internetā, sākumā viņa eksperimentēja uz tukšām stikla pudelēm. Kad tā lieta aizgāja, radās drosmē ķerties klāt arī īstiem stikla traukiem. Tā tapa vēlāk mātai uzdāvinātā krūzīte ar lācīti Tediju, brālēnam dāvētais alus kauss ar komandas "Dinamo" simboliku, brokastu krūzīte mīļajai meitiņai, pašai par prieku ziedu motīviem apgleznotā stikla vāze un daudz kas cits.

Eva atzīst, ka savam hobijam var pievērsties tikai vēlās vakara stundās, kad mājiniēki aizgājuši gulēt. Tomēr dažkārt viņa to dara kopā ar bērniem. "Vecākajam dēlam, trīsgadīgajam Ralfam, ļoti patik piedalīties apgleznošanā. Tad viņš nevar vien izvēlēties zīmējumu, ko attēlot uz viņam domātās krūzītes, un pieprasa kādu darbiņu arī sev," stāsta jaunā māmiņa. Arī mazā meitiņa labprāt piedalās šajā nodarbē, pagaidām gan tikai vērojot.

Turpina apgūt jaunas iemaņas

No kurienes radusies vēlēšanās izpausties radoši, Eva īsti nezina. "Ne mamma, ne tētis, ne citi radi nekad nav bijuši mākslinieki. Jaunākā māsa gan aizraujas

Apglezno glāzi. Kaut apgleznot stiklu Eva iemācījusies pavisam nesen, rokas kļuvušas pietiekami drošas, lai nodarbotos ar to, klēpi turot jaunāko meitiņu Tīnu, kura mammas darbā noskatās ar lielu interesi.

Glīti un praktiski. Trauku apgleznošanai Eva izmanto gan akrila, gan speciālas stikla krāsas. Lai stikla trauku vēlāk varētu droši mazgāt, pēc apgleznošanas tas jāapdedzina cepeškrāsnī.

ar fotogrāfiju. Viņai izdodas skaisti dabas skati," prāto Eva. Jaunā sieviete neslēpj, ka ideja apgleznot stiklu radusies spontāni. Nozīme ir arī tam, ka, esot bērna kopšanas atvaļinājumā, ir vairāk brīva laika. Sākusi ar stikla un sienu apgleznošanu, nedaudz iemēģinājusi roku dekupāžas tehnikā, Eva turpina apgūt jaunas iemaņas. "Ar prieku iesaistots dažādos pasākumos, nesen pabeidzu floristikas kursu," stāsta jaunā māmiņa. Viņa atklāj, ka tuvākajā laikā gatavojas uzsākt kaut ko jaunu. "Gribu iemācīties izgatavot dažādas dekoratīvas matu stīpiņas un pašūt sev žabo. Idejas jau ir, esmu atradusi arī piegrieztni," saka Eva.

Aktīvam cilvēkam nekur nav garlaicīgi

Bijusi rīdziniece uzskata, ka laukos dzīvot nav nemaz tik garlaicīgi. "Galvenais pašam būt aktīvam," saka bijusi pilsētiece, kura jau iedzīvojusies lauku vidē un iedraudzējusies ar vietējiem māmiņām. Kopīgi radusies arī dažāda ideja par apkārtnes labiekārtošanu. "Mūsu pagalmā rotaļājās ļoti daudz bērnu līdz 6 gadu vecumam. Tādēļ gribētos mazuļiem pagalmā iekārtot glītu un drošu vidi - tādu, kurā bērniem ir interesanti un arī māmiņām mierīgs prāts, ka viņu lolojumi nesavainosies. Vasarā gribam uzbūvēt nelielu gulbūves mājiņu bērniem un atjaunot smilšu kastī - atvest jaunas smiltis un betona apmali nomainīt pret koka, kas būs daudz drošāka," nākotnes plānus atklāj Eva.

Skaists iesaiņojums. Šādi iesaiņot dāvanas Eva iemācījās nesen, apmeklējot floristikas kursus.

Ideja

Sikums, kas atdzīvina tēlu

Gaumiģi saskaņoti aksesuāri pavisam vienkāršu tērpu spēj padarīt krāsaināku un acij tīkamāku. Šim atzinumam piekrīt arī karikatūriste Gaļina Gruzina. Šīs koši zilās krellītes un auskarus viņa darinājusi pati. "Tā kā vajadzēja kādu pieskaņotu rotu lakatam, ko labprāt nēsāju brīžos, kad frizūra nav īsti kārtībā, nolēmu pati izgatavot zilās krellītes un auskariņus," stāsta rokdarbniece.

Nepieciešamos materiālus atradusi tepat Balvu veikalos, Gaļina bez pūlēm uzmeistarēja vienkāršas, bet glītas rotas. Turklāt viņai nebija jāraizējas, ka kādā pasākumā sastaps sievieti ar identiskiem aksesuāriem, jo krelles un auskari tapuši vienā eksemplārā.

Nepalaid garām

Atnāc un paskaties

Balvu Novada mūzejā janvārī un februārī skatāmas divu mākslinieču darbu izstādes. Pirmajā stāvā izstādītas Balvu Mākslas skolas direktores, mākslinieces Elitas Teilānes grafikas, bet otrā stāva izstāžu zālē redzamas mākslinieces Olgas Rečes eļļas gleznas. O. Reče skatītāju vērtējumam nodevusi no 2007. līdz 2010. gadam tapušos darbus, kuros attēloti romantiski nostaļģiski dabas skati, izteiksmīgi sieviešu portreti, krāšņi ziedi un sulīgi augļi.

Mana stila odziņa

Dievina šallītes

Kristīne Pipcāne, kura Rīgas Stradiņa universitātē apgūst žurnālista profesiju, ikdienā ģērbjas vienkārši un sportiski. Viņas ierastākie apģērba gabali ir džinsi vai kādas citas bikses un baika ar kapuci vai bez tās. Kājās visbiežāk tiek autas kedas vai kādas ērtas zempapēžu kurpes. Svārkus un kleitas ar pieskaņotām *augstpapēdenēm* Kristīne uzģērbj tikai svinīgos brīžos. Kaut gan jaunieta īpaši neuztraucas par to, lai apģērbs atbilstu aktuālākajām modes tendencēm, savu tērpu viņa vienmēr akcentē ar kādu īpašu aksesuāru. "Man ir vairāk nekā desmit dažādas šallītes, ar kurām atsvaidzinu gan ikdienas, gan svētku tērpus," atzīst studente. Apģērba iegādei Kristīne parasti dodas uz kādu no lielajiem tirdzniecības centriem, taču nevienu konkrētu veikalu par iecienītāko nosaukt nevar. "Vienkārši eju un skatos. Kas iepatikas, to pērku," saka jaunieta.

Demonstrē tērpus. Pirms kāda laika Kristīne demonstrēja savas draudzenes Ilutas Uzuliņas darinātos tērpus. "Dažus no tiem iegādājos arī sev," atzīst jaunieta.

